

Ab Stormossen Oy
Stormossvägen 56
66530 Koivulahti

Asia

Päätös uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain (446/2007) 11 §:n mukaisesta seuraamusmaksusta

Asianosainen

Ab Stormossen Oy, y-tunnus: 0586634-8

Vireilletulo

26.3.2024

Selostus asiasta

Energiavirasto on sisällyttänyt 17.1.2022 tekemällään vahvistuspäätöksellä (dnro 3061/745/2021) Ab Stormossen Oy:n (jäljempänä myös "Stormossen" tai "toiminnanharjoittaja") kaasumaisten polttoaineiden jakelijana vapaaehtoisesti jakeluvoitteen alaisuuteen 1.1.2022 alkaen.

Stormossen on 26.3.2024 jättänyt Energiavirastolle seuraavan ilmoituksen ja selvityksen (dnro 1435/070500/2024):

- Uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain (446/2007, jäljempänä "jakeluvoitelaki") 7 §:n mukainen ilmoitus (jäljempänä myös "uusiutuvien polttoaineiden jakeluvoitte ilmoitus") edellisen kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamistaan polttoaineista
- Lain biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttaineista (393/2013, jäljempänä "kestävyyslaki") 31 §:n mukainen selvitys kalenterivuoden 2023 aikana Suomessa tuottamiensa, valmistamiensa tai kulutukseen luovuttamiensa biopolttoaine-erien kestävyyskriteerien täyttymiseen liittyvistä seikoista (jäljempänä myös "kestävyyskriteeriselvitys")

Uusiutuvien polttoaineiden jakeluvoitte ilmoituksen mukaan Stormossen on toimittanut kulutukseen kaasumaisia polttoaineita yli 9 gigawattituntia, joten Stormossenin katsotaan kuuluvan suoraan jakeluvoitelain 3 §:n nojalla jakeluvoitteen alaisuuteen ilman vahvistuspyynnön tekemistä ja Energiaviraston antamaa vahvistuspäätöstä kalenterivuonna 2023.

Energiavirasto on pyytänyt Stormossenia täydentämään uusiutuvien polttoaineiden jakeluelvoiteilmoitusta ja kestävyyskriteeriselvitystä hallintolain (434/2003) 22 §:n nojalla 18.6.2024 ja 27.6.2024. Stormossen on täydentänyt uusiutuvien polttoaineiden jakeluelvoiteilmoitusta ja kestävyyskriteeriselvitystä 24.6.2024 ja 27.6.2024.

Energiavirasto on tutkinut Stormossenin toimittaman uusiutuvien polttoaineiden jakeluelvoiteilmoituksen ja kestävyyskriteeriselvityksen (ml. täydennykset). Uusiutuvien polttoaineiden jakeluelvoiteilmoituksen mukaan Stormossen ei ole täyttänyt lisävelvoitetta kaikilta osin. Energiaviraston on määrättävä Stormossenielle jakeluelvoitelain 11 §:n nojalla seuraamusmaksu jakeluelvoitelain 5 §:n 4 momentin 1) kohdan mukaisen lisävelvoitteen noudattamatta jättämisen vuoksi.

Energiavirasto on 16.8.2024 lähettämällään kuulemiskirjeellä kuullut Stormossenia lisävelvoitteen noudattamatta jättämisen johdosta määrättävästä seuraamusmaksusta. Stormossen toimitti lausunnon kuulemiskirjeeseen liittyen 20.8.2024 ja on siinä todennut, ettei vastusta seuraamusmaksun määräämistä lisävelvoitteen noudattamatta jättämisen osalta.

Energiaviraston on määrättävä valvonnan perusteella mahdolliset seuraamusmaksut tämän vuoden aikana, sillä jakeluelvoitelain 11 §:n 3 momentin mukaan seuraamusmaksut on määrättävä sen kalenterivuoden aikana, jona jakeluelvoitelain 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu tai se olisi pitänyt antaa.

Energiavirasto varasi Stormossenielle mahdollisuuden esittää näkemyksenä Energiaviraston päätösluonnoksesta sekä siinä asetettavasta lisävelvoitteen seuraamusmaksun määrästä. Stormossen toimitti lausunnon päätösluonnoksesta Energiavirastolle 2.9.2024.

Ratkaisu

Seuraamusmaksu lisävelvoitteen noudattamatta jättämisestä

Jakeluelvoitelain 5 §:n 4 momentin 1) kohdan mukaisen lisävelvoitteen noudattamatta jättämisestä Energiavirasto määrää Stormossenielle maksettavaksi seuraamusmaksua **22 553,10 € (kaksikymmentäkaksituhattaviisisataaviisikymmentäkolme euroa ja kymmenen senttiä)**.

Perustelut

Seuraamusmaksu lisävelvoitteen noudattamatta jättämisestä

Jakeluelvoitelain 3 §:n 2 momentin mukaan lakia sovelletaan kaasumaisten polttoaineiden jakelijoihin, joiden kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamien maakaasun, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien kaasumaisten liikenteen polttoaineiden määrä on yli 9 gigawattituntia.

Jakeluelvoitelain 3 §:n 3 momentin mukaan lakia sovelletaan myös kaasumaisten polttoaineiden jakelijaan, jonka kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamien 2 momentissa mainittujen polttoaineiden määrä on vähintään 1 gigawattituntia mutta enintään 9 gigawattituntia, jos:

- 1) jakelija tekee 3 a §:ssä tarkoitetun vahvistuspyynnön; ja
- 2) Energiavirasto vahvistaa päätöksellä jakelijan sisällyttämisen jakeluelvoitteen alaisuuteen.

Jakeluelvoitelain 5 §:n 1 momentin mukaan jakelija on velvollinen toimittamaan uusiutuvia polttoaineita kulutukseen. Uusiutuvien polttoaineiden energiasisällön osuus jakelijan kulutukseen toimittamien moottoribensiinin, dieselöljyn, maakaasun, biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden energiasisällön kokonaismäärästä (jakeluelvoite) tulee olla vähintään:

- 1) 20,0 prosenttia vuonna 2020;
- 2) 18,0 prosenttia vuonna 2021;
- 3) 12,0 prosenttia vuonna 2022;
- 4) 13,5 prosenttia vuonna 2023;
- 5) 13,5 prosenttia vuonna 2024;
- 6) 29,0 prosenttia vuonna 2025;
- 7) 29,0 prosenttia vuonna 2026;
- 8) 30,0 prosenttia vuonna 2027;
- 9) 31,0 prosenttia vuonna 2028;
- 10) 32,0 prosenttia vuonna 2029;
- 11) 34,0 prosenttia vuonna 2030 ja sen jälkeen.

Jakeluelvoitelain 5 §:n 3 momentin mukaan jakelijan on osoitettava biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain mukaisesti, että 1 momentissa tarkoitetut biopolttoaineet, biokaasu ja muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat nestemäiset ja kaasumaiset liikenteen polttoaineet täyttävät mainitussa laissa säädetyt kestävyyskriteerit.

Jakeluelvoitelain 5 §:n 4 momentin mukaan jakeluelvoitteesta on täytettävä liitteen A osassa tarkoitetuista raaka-aineista tuotetuilla tai valmistetuilla biopolttoaineilla tai biokaasulla, taikka muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla nestemäisillä ja kaasumaisilla liikenteen polttoaineilla (lisävelvoite):

- 1) 2,0 prosenttiyksikköä vuosina 2021–2023;
- 2) 2,0 prosenttiyksikköä vuonna 2024 ja 3,0 prosenttiyksikköä vuonna 2025;
- 3) 6,0 prosenttiyksikköä vuosina 2026 ja 2027;
- 4) 8,0 prosenttiyksikköä vuonna 2028;
- 5) 9,0 prosenttiyksikköä vuonna 2029;

6) 10,0 prosenttiyksikköä vuonna 2030 ja sen jälkeen.

Jakeluvelvoitelain 6 §:n mukaan jakeluvelvoitteensa, lisävelvoitteensa tai vähimmäisosuusvelvoitteensa täyttämiseksi jakelija voi sopia velvoitteensa siirtämisestä osittain tai kokonaan toiselle jakelijalle. Jakelija voi myös sopia 5 §:n 7 ja 8 momentissa säädettyjen raaka-ainerajoitusosuuksien siirtämisestä osittain tai kokonaan toisen jakelijan hyödynnettäväksi. Jos sopimus riitautetaan tai jakeluvelvoitetta ei muusta sopimussuhteeseen liittyvästä syystä ole täytetty, kukin jakelija vastaa jakeluvelvoitteensa täyttämisestä ja tämän lain mukaisista seuraamuksista. Sopimuksesta on toimitettava jäljennös Energiavirastolle 7 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä.

Jakeluvelvoitelain 7 §:n 1 momentin mukaan jakelijan on vuosittain ilmoitettava edellisen kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamansa moottoribensiinin, dieselöljyn, maakaasun, biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden määrä tuotteittain.

Jakeluvelvoitelain 7 §:n 2 momentin mukaan Jakelijan, joka 6 §:ssä tarkoitetun sopimuksen perusteella toimittaa kulutukseen biopolttoaineita, biokaasua tai muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia nestemäisiä tai kaasumaisia liikenteen polttoaineita, on ilmoituksessaan eriteltävä sopimuksen mukaisesti niiden määrät.

Jakeluvelvoitelain 7 §:n 3 momentin mukaan ilmoituksessa on lisäksi oltava tieto biopolttoaine- ja biokaasu-erien sekä muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaine-erien kestävyyskriteerien mukaisuuden osoittamisesta sekä 5 §:n 2, 4, 5, 7 ja 8 momentissa tarkoitettujen biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden osuuksista.

Jakeluvelvoitelain 7 §:n 4 momentin mukaisesti ilmoitus on toimitettava viimeistään ilmoituksessa tarkoitettua kalenterivuotta seuraavan maaliskuun aikana Energiavirastolle.

Jakeluvelvoitelain 10 §:n 3 momentin mukaan, jos jakelija ei 5 §:n 4 momentissa tarkoitettujen biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden saatavuudessa tapahtuneiden poikkeuksellisten ja ennakoimattomien muutosten tai muun vastaavan ylivoimaiseksi esteeksi katsottavan syyn vuoksi kykene täyttämään lisävelvoitettaan, työ- ja elinkeinoministeriö voi jakelijan hakemuksesta alentaa 5 §:n 4 momentissa säädettyä prosenttiyksikköä tai poistaa lisävelvoitteen hakemuksessa tarkoitetun kalenterivuoden osalta. Hakemukseen sovelletaan, mitä 2 momentissa säädetään velvoitteen alentamista tai poistamista koskevasta hakemuksesta.

Stormossen ei ole ilmoittanut Energiavirastolle, että lisävelvoitteen täyttämättä jättäminen johtuisi jakeluvelvoitelain 10 §:n 3 momentin mukaisesti ylivoimaiseksi esteeksi katsottavasta syystä. Stormossen ei myöskään ole jakeluvelvoiteilmoituksen jättämisen yhteydessä toimittanut Energiavirastolle mahdollista jäljennöstä hakemuksesta lisävelvoitteen alentamiseksi tai poistamiseksi jakeluvelvoitelain 10 §:n 2 momentin mukaisesti.

Jakeluelvoitelain 11 §:n 1 momentin mukaan jollei jakelija ole 5 §:n 4 momentissa säädetyn mukaisesti toimittanut biopolttoaineita, biokaasua ja muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia nestemäisiä ja kaasumaisia liikenteen polttoaineita kulutukseen, Energiaviraston on määrättävä sille lisävelvoitteen noudattamatta jättämisestä seuraamusmaksu, jonka suuruus on 0,03 euroa megajoulelta.

Jakeluelvoitelain 11 §:n 2 momentin mukaisesti seuraamusmaksua lisävelvoitteen noudattamatta jättämisestä määrätään 5 §:n 4 momentin mukaisesti laskettavan biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden kulutukseen toimittamista koskevan velvoitteen määrästä siltä osin kuin jakelija ei ole täyttänyt velvoitettaan 7 §:n 1 momentin mukaisesti antamansa ilmoituksen perusteella.

Jakeluelvoitelain 11 §:n 3 momentin mukaan seuraamusmaksut on määrättävä sen kalenterivuoden aikana, jona 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu tai se olisi pitänyt antaa. Jos seuraamusmaksut ovat jääneet kokonaan tai osittain määräämättä sen johdosta, että jakelija on kokonaan tai osaksi laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen, Energiaviraston on määrättävä määräämättä jääneet seuraamusmaksut jakelijan maksettaviksi. Seuraamusmaksut on määrättävä edellä tarkoitettua kalenterivuotta seuraavien kolmen vuoden kuluessa.

Jakeluelvoitelain 11 §:n 4 momentin mukaisesti seuraamusmaksut määrätään 10 §:ssä tarkoitettua jakeluelvoitteen tai lisävelvoitteen alentamista tai poistamista koskevasta hakemuksesta huolimatta. Seuraamusmaksut on palautettava siltä osin kuin jakeluelvoitetta tai lisävelvoitetta alennetaan.

Kestävyyslain 31 §:n 1 momentin mukaan toiminnanharjoittajan tulee laatia selvitys niiden biopolttoaine-, bioneste- ja biomassapolttoaine-erien kestävyyskriteerien täyttymiseen liittyvistä seikoista (kestävyyskriteeriselvitys), joita se on kalenterivuoden aikana Suomessa tuottanut, valmistanut, luovuttanut kulutukseen tai käyttänyt, sekä toimittaa selvitys Energiavirastolle kalenterivuotta seuraavan vuoden maaliskuun loppuun mennessä.

Kestävyyslain 31 §:n 2 momentin mukaan kestävyyskriteeriselvityksessä tulee ilmoittaa 1 momentissa tarkoitettujen biopolttoaine-, bioneste- ja biomassapolttoaine-erien raaka-aineita koskevat tiedot, näiden erien sisältämät biopolttoaine-, bioneste- ja biomassapolttoainemäärät sekä kestävyyskriteerien täyttymisen osoittamista koskeva tieto. Kestävyyskriteeriselvitykseen tulee liittää jäljennös tarkastuskertomuksesta tai vastaavat tarkastusta koskevat tiedot.

Energiaviraston johtopäätökset

Jakeluelvoitelain 5 §:n 4 momentin 1) kohdan mukaisen lisävelvoitteen noudattamatta jättämisestä Energiavirasto määrää Stormossenille maksettavaksi seuraamusmaksua 22 553,10 € (kaksikymmentäkaksituhattaviisisataaviisikymmentäkolme euroa ja kymmenen senttiä). Seuraamusmaksu määräytyy seuraavasti:

Stormossenin uusiutuvien polttoaineiden jakeluelvoitelmoituksen tietojen mukaan täytettävä jakeluelvoite on $[]^1$ MJ (13,50 %). Lisäksi täytettävä lisäelvoite on $[]^2$ MJ (2,00 %-yksikköä) ja toteutunut lisäelvoite (itse täytetty + muiden täyttämä + edeltävän vuoden ylitäyttö – muiden puolesta täytetty) on $[]^3$ MJ ($[]^4$ %-yksikköä).

Stormossen on jättänyt täyttämättä lisäelvoitetta 751 770,10 MJ (= $[]^5$ MJ – $[]^6$ MJ). Lisäelvoitteen seuraamusmaksua tulee täten Stormossenille maksettavaksi 22 553,10 € (= 0,03 €/MJ x 751 770 MJ). Koska lisäelvoitteen seuraamusmaksu on kokonaista megajoulea (MJ) kohden, on Stormossenin täyttämättä jätetty lisäelvoitteen määrä pyöristetty alaspäin kokonaislukuun.

Energiavirasto toteaa, että jakeluelvoitelain 11 §:n muotoilu velvoittaa määräämään seuraamusmaksun lisäelvoitteen noudattamatta jättämisestä. Lisäelvoitteen noudattamatta jättämisestä koituvan seuraamusmaksun määrä määräytyy suoraan jakeluelvoitelain 11 §:n nojalla, eikä Energiavirastolla siten ole harkintavaltaa seuraamusmaksun määrän osalta.

Energiavirasto on 16.8.2024 kuullut Stormossenia lisäelvoitteen noudattamatta jättämisen johdosta määrättävästä seuraamusmaksusta. Stormossen on 20.8.2024 Energiavirastolle toimittamassaan lausunnossa ilmoittanut, ettei vastusta seuraamusmaksun määräämistä lisäelvoitteen noudattamatta jättämisen osalta.

Sovelletut säännökset

Laki uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä (446/2007) 3 §, 5 §, 7 §, 11 § ja 13 § 2 mom.

Hallintolaki (434/2003) 22 §

Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta (621/1999) 24 § 1 mom. 20 kohta

Muutoksenhaku

Päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallintotuomioistuimeen siten kuin oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019) säädetään. Liitteenä valitusosoitus.

¹ Poistettu päätöksen julkisesta versiosta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 24 §:n 1 momentin 20 kohdan mukaisena liikesalaisuutena.

² Poistettu päätöksen julkisesta versiosta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 24 §:n 1 momentin 20 kohdan mukaisena liikesalaisuutena.

³ Poistettu päätöksen julkisesta versiosta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 24 §:n 1 momentin 20 kohdan mukaisena liikesalaisuutena.

⁴ Poistettu päätöksen julkisesta versiosta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 24 §:n 1 momentin 20 kohdan mukaisena liikesalaisuutena.

⁵ Poistettu päätöksen julkisesta versiosta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 24 §:n 1 momentin 20 kohdan mukaisena liikesalaisuutena.

⁶ Poistettu päätöksen julkisesta versiosta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 24 §:n 1 momentin 20 kohdan mukaisena liikesalaisuutena.

Lisätiedot

Tarvittaessa päätöksestä antaa lisätietoja asiantuntija Heli Hyvärinen, sähköposti kestavyyskriteerit@energiavirasto.fi, puh. 029 5050 133.

Liitteet 1. Valitusosoitus

Jakelu Ab Stormossen Oy

Maksu Maksutta

VALITUSOSOITUS

Valitusoikeus hallintopäätöksestä

Energiaviraston antamaan hallintopäätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin laissa oikeudenkäynnistä hallintoasioissa (808/2019) säädetään. Valituskelpoisella hallintopäätöksellä tarkoitetaan päätöstä, jolla asia on ratkaistu tai jätetty tutkimatta.

Hallintopäätökseen saa hakea muutosta valittamalla se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa ja se, jonka valitusoikeudesta laissa erikseen säädetään.

Valitusviranomainen

Jos päätöksen tehneen viranomaisen toimialueena on koko maa, toimivaltainen on se hallinto-oikeus, jonka tuomiopiirissä valittajan kotipaikka sijaitsee. Valitusviranomainen Energiaviraston päätökseen on Vaasan hallinto-oikeus.

Valituksen tekeminen ja valitusaika

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Jos tiedoksianto on toimitettu tavallisena tiedoksiantona postitse kirjeellä vastaanottajalle, katsotaan hänen saaneen asiasta tiedon seitsemäntenä päivänä kirjeen lähettämisestä, jollei muuta näytetä. Mikäli päätös annetaan hakijalle tiedoksi sähköisenä viestinä, päätös katsotaan annetuksi tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä. Jos päätös on postitettu saantitodistusta vastaan, vastaanottajan katsotaan saaneen asiasta tiedon saantitodistuksen osoittamana aikana. Valitusaikaa laskettaessa tiedoksiantopäivää ei oteta lukuun.

Milloin kysymyksessä on sijaistiedoksianto, tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen kolmantena päivänä sijaistiedoksiantoa koskevan tiedoksiantotodistuksen osoittamasta päivästä. Viranomaisen tietoon asian katsotaan tulleen kirjeen saapumispäivänä.

Kun valituksen tekemisen määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, joului- tai juhannusaatto tahi arkilauantai, saa valituksen toimittaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen. Valitus on toimitettava valitusviranomaiselle viimeistään valitusajan viimeisenä päivänä ennen valitusviranomaisen aukioloajan päättymistä.

Valituksen tekemisestä säädetään lisäksi sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003). Määräaikojen laskemisesta säädetään säädettyjen määräaikain laskemisesta annetussa laissa (150/1930).

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava:

- päätös, johon haetaan muutosta (*valituksen kohteena oleva päätös*);
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (*vaatimukset*);
- vaatimusten perustelut; sekä
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava. Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä hallintotuomioistuimelle.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (*prosessiosoite*). Mikäli valittaja on ilmoittanut enemmän kuin yhden prosessiosoitteen, voi hallintotuomioistuin valita, mihin ilmoitetuista osoitteista se toimittaa oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat.

Oikaisuvaatimuksen tekijä saa valittaessaan oikaisuvaatimuspäätöksestä esittää vaatimuksilleen uusia perusteluja. Hän saa esittää uuden vaatimuksen vain, jos se perustuu olosuhteiden muutokseen tai oikaisuvaatimuksen tekemisen määräajan päättymisen jälkeen valittajan tietoon tulleeseen seikkaan.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen;
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta;
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle; sekä
- asiamiestä käytettäessä valtakirja, sen mukaan kuin oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 32 §:ssä säädetään.

Valituskirjelmän toimittaminen valitusviranomaiselle

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajan kuluessa Vaasan hallinto-oikeuteen, jonka yhteystiedot (käyntiosoite) ovat:

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4. krs
VAASA

faksi: 029 56 42760
sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi

Valituskirjelmä voidaan toimittaa valitusviranomaiselle myös postitse osoitteeseen:

Vaasan hallinto-oikeus
PL 204
65101 VAASA

Valituksen voi tehdä myös hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa <https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet/#/>

Kun valituskirjelmä toimitetaan hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelun kautta, liitteet voi toimittaa skannattuna asiointipalvelussa tai kirjeitse. Kirjeitse toimitettaessa mainitse asiasta asiointipalvelun Viesti-kentässä.

Valituskirjelmän lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Oikeudenkäyntimaksu

Valittajalta peritään hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksu 270 euroa.

Tuomioistuinmaksulaissa (1455/2015, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455>) on erikseen säädetty tapauksista, joissa maksua ei peritä.

Oikeudenkäyntimaksua ei tuomioistuinmaksulain 9 §:n nojalla peritä, mikäli hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi.